



Soudní dvůr zamítl žalobu Komise znějící na uložení peněžitých sankcí Německu v souvislosti se zákonem Volkswagen

Německo plně vyhovělo původnímu rozsudku Soudního dvora vydanému v roce 2007

Německý automobilový výrobce Volkswagen se v roce 1960 přeměnil na akciovou společnost na základě spolkového zákona zvaného „zákon Volkswagen“¹. Při přijetí uvedeného zákona byly Spolková republika a spolková země Dolní Sasko dvěma hlavními akcionáři společnosti Volkswagen, na níž každá z nich držela 20 % kapitálu. Zatímco Spolková republika již dnes nepatří k akcionářům společnosti Volkswagen, spolková země Dolní Sasko stále drží podíl na kapitálu této společnosti v řádu 20 %.

Zákon Volkswagen původně opravňoval Spolkovou republiku a spolkovou zemi Dolní Sasko vyslat do dozorčí rady po dvou zástupcích, pokud Spolková republika a uvedená spolková země vlastnily akcie společnosti². Tento zákon navíc omezoval hlasovací práva akcionářů na počet hlasů spojených s 20 % podílem na základním kapitálu³. Zákon Volkswagen mimoto stanovil sníženou blokační menšinu, která umožňovala menšině představující pouze 20 % podíl na základním kapitálu stavět se proti důležitým rozhodnutím společnosti, přestože německý zákon o akciových společnostech vyžaduje 25 %⁴.

Vzhledem k tomu, že Komise byla názoru, že tato tři ustanovení zákona Volkswagen byla v rozporu zejména s volným pohybem kapitálu zaručeným unijním právem, podala v roce 2005 na Německo žalobu pro nesplnění povinnosti k Soudnímu dvoru.

Rozsudkem vydaným v roce 2007⁵ Soudní dvůr určil, že Německo tím, že ponechalo v platnosti ustanovení zákona Volkswagen týkající se vysílání zástupců do dozorčí rady Spolkovou republikou a spolkovou zemí Dolní Sasko, jakož i ustanovení o omezení hlasovacích práv *ve spojení* s ustanovením o snížené blokační menšině, porušilo volný pohyb kapitálu.

V důsledku vydání uvedeného rozsudku Německo zrušilo⁶ první dvě ustanovení, avšak ustanovení o snížené blokační menšině ponechalo v platnosti.

Komise měla za to, že z rozsudku z roku 2007 vyplývalo, že každé ze tří uvedených ustanovení představuje samostatné porušení volného pohybu kapitálu, a že tudíž mělo být zrušeno i ustanovení o snížené blokační menšině. Znovu⁷ se tedy obrátila na Soudní dvůr s žalobou, kterou se domáhala, aby byly Německu uloženy peněžité sankce z důvodu neúplného vyhovění rozsudku

¹ Zákon o převodu práv z podílů na společnosti s ručením omezeným Volkswagenwerk do soukromých rukou (Gesetz über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagenwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand), ze dne 21. července 1960.

² § 4 odst. 1.

³ § 2 odst. 1.

⁴ § 4 odst. 3.

⁵ Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2007, *Komise v. Německo*, [C-112/05](#), viz též TZ [č. 74/07](#).

⁶ Zákonem, kterým se mění zákon o převodu práv z podílů na společnosti s ručením omezeným Volkswagenwerk do soukromých rukou (Gesetz zur Änderung des Gesetzes über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagenwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand), ze dne 8. prosince 2008.

⁷ Pro obecné informace o řízení o nesplnění povinnosti před Soudním dvorem viz upozornění na konci této tiskové zprávy.

z roku 2007. Komise navrhla uložení denního penále ve výši 282 725,10 eur za prodlení s plněním povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2007, a to od vyhlášení rozsudku v projednávané věci až do splnění povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2007. Navíc navrhla uložení paušální částky ve výši součinu denní částky 31 114,72 eur a počtu dní trvání protiprávního jednání, a to od vyhlášení rozsudku z roku 2007 do vyhlášení rozsudku v projednávané věci nebo do dne, kdy tento členský stát ukončí protiprávní jednání.

Soudní dvůr rozsudkem z dnešního dne tuto žalobu zamítl.

Soudní dvůr má za to, že **jak z výroku rozsudku z roku 2007, který obsahuje rozhodnutí Soudního dvora, tak z odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyplývá, že Soudní dvůr neurčil, že došlo k nesplnění povinnosti vyplývajícím z ustanovení o snížené blokační menšině, nahlíženého samostatně, nýbrž určil takové nesplnění pouze u vzájemného spojení tohoto ustanovení s ustanovením o omezení hlasovacích práv.**

Zrušením ustanovení zákona Volkswagen o vysílání zástupců do dozorčí rady spolkovou republikou a spolkovou zemí Dolní Sasko a ustanovení o omezení hlasovacích práv, čímž zanikla spojitost mezi posledně zmíněným ustanovením a ustanovením o snížené blokační menšině, **Německo tudíž ve stanovené lhůtě splnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z rozsudku z roku 2007.**

Soudní dvůr mimoto odmítl pro nepřipustnost žalobní důvod Komise, podle něhož mělo Německo změnit i stanovy společnosti Volkswagen, jež podle tvrzení Komise stále obsahují ustanovení o snížené blokační menšině, které je v zásadě obdobné ustanovení obsaženému v zákoně Volkswagen, z důvodu, že se rozsudek z roku 2007 týkal výlučně slučitelnosti některých ustanovení zákona Volkswagen s unijním právem, a nikoli stanov této společnosti.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotýčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stádiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106